

единъ съ другъ Вслушайте се и ще чуете разни звукове: тънки, дебели, жални и радостни скумтения. Кога виятъ, вълцитѣ си издигатъ къмъ небето така муцунитѣ, като да се молятъ за нѣщо на Бога. Азъ по цѣла нощъ съмъ слушалъ вълчитѣ концерти и съмъ могълъ да узная: кога тѣ се свикватъ поради опасностъ, кога да нападатъ и кога да бѣгатъ. За забѣлѣзване е, че повечето женската първа започва, а сетнѣ мжжкитѣ. Вълчетата придружаватъ голѣмитѣ. Зимѣ, когато се свикватъ, тѣ образуватъ по-нѣкога голѣма дружина, глутница. Въ такъвъ случай вълцитѣ сж много опасни. Тѣ нападатъ на всичко. Първа напада вълчицата, а слѣдъ нея всички вълци. По нашия балканъ или по полетата случвало се е глутница да нападне на човѣци съ кола и волове, изядвани сж хората и воловетѣ. Често сж нападнали, като бѣсни и върху въоржжени хора. Слѣдъ разправата съ хората, вълцитѣ изядатъ и убититѣ си другари.

Ето защо хората зимѣ, кога се появятъ много вълци, образуватъ х а й к а. Събиратъ се отъ разни села селянитѣ и, въоржжени, всички заобикалятъ извѣстна мѣстностъ, дѣто шетатъ вълцитѣ, та ги избиватъ.

— Разкажи ни, какво стана съ плѣненото вълче, пита Петърчо.

— Подиръ една година вълчето станало цѣла вълчица. Чудили се, какво да го правятъ. Ала на бай Вълка му дошло на ума да употребѣи плѣнницата за ловене на диви вълци. Той ималъ двѣ едри и бързоходни кучета. Искалъ да ги упражни да ловятъ вълци. Единъ день задигналъ въ торбата вълчицата, повелъ двѣтѣ си кучета и хайде на полето. Тамъ, на извѣстно разстояние, пуша вълчицата и посочва на